

другъ единъ. Врата-та са отвориха и капитанина влезе на пръсти-тъ си вжтрѣ, като да не би да я събудеше отъ дълбокия ѝ снъ. Ние не си разменихме нито една думица, само че азъ захванахъ да плача като едно малко дѣте, кога-то той са привлече мжлчешкомъ до носило-то. Послѣ си седна той до нея и я гледаше непрестанно въ лице-то. Азъ излезохъ на вжнѣ, азъ не можахъ да истърпя негово-то приближение, като да бѣше той самси убиецъ-тъ.

«Кога-то отидохме на другия день да я заровимъ и цѣло-то село бѣше са сбрало на гробища-та, ненадейно са чу отъ народа глжчка, тжкмо кога-то попъ-тъ щеше да благослови мжр-тво-то тѣло. Капитанина са подаде, за кого-то никой не знаеше да е въ село-то, размахна народа, съ едно наскърбено лице, що-то всички-тъ посърнаха, той са приближи до гроба и хвърли двѣ ржце пржстъ въ носило-то. Послѣ клекна на земя-та и всички бѣха вече си отишли, а той оставаше тамъ надъ гробъ-тъ, като да искаше да изрови пржстъ-та и да са закопае самъ вжтрѣ. Азъ грѣбваше съ сила да го отмахна отъ тамъ и да го заведе у дома си, дѣто той пристоя нѣколко дни цѣлъ пощенъ и безъ да са мржднеше и съ сила можяхъ да му дамъ малко чорбица да хапне и винце да пийне. Чакъ на четвъртия день са виждаше да е дошълъ на себе си, но се мжлчеше още, само ма помоли на тржгване, защото пакъ си отиде съ моя-та каручка, да му сторя една добрина да му купи онази кжщица, за коя-то приказвахме по-прѣди, и връхъ коя-то той отколѣ бѣше хвърлилъ око да я купи. Подиръ осемъ дни той каза, че ще дойде пакъ и тогава ще остане за всякога тука.

«Азъ не можихъ нищо да му спомена, макаръ да не ми бѣше драго тази работа, защото хора-та знаяха, че Доменико е побѣгналъ въ планини-тъ и са скита тамъ съ чета хайдучи, а друго бѣше и това, че го обичахъ много и ми бѣше жалъ да го гледамъ да мисли надъ онзи кжрвавъ гробъ, и да подновява всякога рана-та. Но азъ забелѣзвахъ, че стои твжрдо на воля-та си, па ако щеше и небе-то и адъ-тъ да са въспротивятъ, та най-сетнѣ азъ му са препоржчахъ на всяка служба, каква-то би могаль да му сторя, повече отъ нейна любовъ, коя-то и мене бѣше много скжпа, и кой-то азъ, за да ѝ засвидѣтелствувамъ наклонность-та си камъ нея, помагахъ на любовникъ-тъ ѝ да го разтуши на гробъ-тъ и да го отведе у дома си.